

De A.

Abundare
supfluere
Abrogare
arrogare
superbum
gloriosus
insolens

Abstinens
cōtinens

Absolutus
dimissus

Abitus
habitus

Abducitur
pducitur
deducitur

Abstulit
sustulit
tulit

Accusare
incusare

Accomodaē
comodare

Accola
incolo

Inter abundare et supfluere. **A**bundat vnda. supfluit humor. **I**nter abrogantē et arrogantē. supbum. gloriosū et insolentē. **A**brigare q̄ aliena aufert. uel qui legē tollit. arrogat q̄ sibi aliquid plus iusticia sumit nec alioꝝ expectat iudicium. supbus qui sup modū timore fertur. glōsus bonorum suoꝝ nimius ostensor. insolens qui nō solito more felicitatē suā in alioꝝ exercet iniuriā. **I**nter abstinentiā et cōtinentiā. **A**bstinēs est qui ab aliis se abstinēt. cōtinēs qui cōtinēt se a suis. **I**nter absolutū et dimissum. **A**bsolutus ē qui dū accusaretur innocēs liberatus a crimie ē quo fuerat reus. dimissus ē qui sine crimie ē tanq̄ alius quis amicus vel seruus. **I**nter abitū et habitū. **A**bitū de abcessu dicim⁹ habitū de habere. ut habito o filio. d̄ et etiā habitū de vestitu uel gestu. **I**nter abducitur. pducitur et deducit. **A**bducit̄ q̄s ad rē turpē. uel inhonestā. pducit̄ tur ad stūdia. deducitur ad honorem. **I**nter abstulit. sustulit. et tulit. **A**bstulit ab hoc tulit. sustulit sursum tulit. tulit etiā qui fert. **I**nter accusare. et incusare. **A**ccusare ē cū crimē obicitur. incusare cū q̄rela fit. **I**nter accomodare et comodare accomodare ē rē omēdare comodare ē modū facē. **I**nter accolas et incolas. **A**ccola regiōis p̄ximi. incolē eādē ciuitatē incolētes. i. habitātes.